

skal jeg da også for min del slutte nu med at konstatere, at regeringen ikke rigtig har noget at komme med her. Vi har trods alt nævnt et par eksempler på, hvad der kunne øge beskæftigelsen: »Flere i arbejde« og skattereform. Men derudover er der ikke rigtig noget. Vi venter og ser på udviklingen. Og stigningen i ledigheden skyldes åbenbart kun statistiske udsving og konjunkturer.

Så her på falderebet bare lige et sidste forsøg: Kunne statsministeren ikke bare give et beskedent bidrag til, at boligbyggeriet blev øget lidt, og at de offentlige investeringer fik en lille fremrykning? Det kunne da imødegå i hvert fald dele af den stigende ledighed i byggesektoren. Men selv det er måske for meget.

Formanden:

Fru Pia Gjellerup som medspørger.

Pia Gjellerup (S):

Mens statsministeren overvejer – og det håber jeg egentlig meget – om han ikke kunne komme med en positiv besvarelse af det spørgsmål, der er stillet her, vil jeg gerne give noget yderligere inspiration.

Statsministeren sagde i sin besvarelse under et af de tidligere spørgsmål, at regeringen regner med, at den meget negative udvikling i ledigheden og også den tilsvarende negative udvikling i beskæftigelsen ville rette sig, når vi nåede sidst på året.

Er det ikke lige netop i en sådan situation, at man kan sætte ind med en rettidig justering og man kan fremrykke nogle investeringer, som har et sigte, og som jo altså kunne løbe ud, når vi kommer et års tid frem, sådan at man har resourcerne til at sætte ind ved den positive beskæftigelsesudvikling, som regeringen venter?

Kl. 14.10

Er det ikke lige netop i sådan en periode, man skal sørge for at handle? For hvis regeringen så får ret i sine positive forventninger, er der jo luft, når vi når dertil. Hvis regeringen ikke får ret i sine positive forventninger, er der lagt et godt grundlag for en videre færd.

Jeg håber meget, at statsministeren kommer med et positivt svar på det, der lige er blevet spurgt om.

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg troede kun, at det var udenrigsministeren, statsministeren ikke ville tale med, men jeg måtte opleve ikke at få svar på mit sidste spørgsmål. Det plejer statsministeren ikke at glemme, og derfor bliver jeg selvfølgelig nødt til at spørge en gang til.

Jeg kunne oplyse statsministeren om, at regeringen faktisk har sat penge af til at få akademikerne hurtigere tilbage til arbejdet igen. Derfor spurgte jeg, hvorfor der ikke sker det samme med hensyn til byggehåndværkerne. Har man ikke sympati for de mange tusinde, der er blevet ledige her?

Så spurgte jeg, om regeringen ville overveje at lave en udligningsordning, der sikrede, at vi fik mere byggeri om vinteren, fordi ledigheden er markant højere inden for byggefagene her, end den er om sommeren.

Og så spurgte jeg igen til ledighedstallene. Hvor lang tid bør vi vente på dem? Tallene kommer jo, uanset hvad statsministeren foretager sig. Det, der mangler, er initiativer, og det skriger på initiativer, at vi får gjort noget på de her områder.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige både til hr. Jan Petersen og fru Pia Gjellerup, at det da ikke er sådan, at regeringen på forhånd afviser at kunne gå ind i overvejelser om det at skubbe investeringer i givne situationer.

Fru Pia Gjellerup efterlyste et positivt svar, men jeg kan i hvert fald sige, at det ikke er et afvisende svar. Når jeg så svarer på den måde, er det, fordi regeringen altså præsenterer opdaterede tal for udviklingen i dansk økonomi i maj måned, og på nuværende tidspunkt ser vi ikke nogen anledning til at ændre den økonomiske politik.

Vi følger selvfølgelig situationen meget nøje, og fru Pia Gjellerup har da principielt ret i, at der er situationer, hvor man må bedømme den økonomiske udvikling som så afmattet, at det kunne være relevant også at fremrykke offentlige investeringer. Men det er altså ikke noget, som regeringen her og i dag har nogen overvejelser om. Det er altså ikke sådan, at jeg afviser det fuldstændig som noget, der kunne komme på tale, men det afhænger igen meget af, hvor dybtgående og hvor langvarig den økonomiske afmatning skønnes at være.

Det var ikke af ond vilje, at jeg ikke svarede på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål i første om-